

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Hvis hr. Ole Donners research i sagen er lige så troværdig som de udtalelser, han kom med for et øjeblik siden om, hvem der var ansvarshavende minister på daværende tidspunkt, så vil jeg gerne gøre hr. Donner opmærksom på, at det ikke var mig, der var minister.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

For at hr. Kaj Ikast og jeg kan tale sammen, kræver det jo, at hr. Kaj Ikast hører, hvad jeg siger.

Jeg sagde: Hr. Ikast skøjtede hen over det her, og det hang jo nok sammen med, at han selv i en periode havde siddet som minister i det pågældende ministerium. Jeg fastsatte ikke perioden nærmere. Jeg kan se, at hr. Risgaard Knudsen nikker, og jeg ved, at han følger med i timen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 71 af Tove Lindbo Larsen (S), Jens Kirk (V), Kaj Ikast (KF), Vibeke Peschardt (RV) og Arne Melchior (CD) (se foran) vedtoges med 93 stemmer (S, V, KF, RV og CD) mod 20 (SF, FP og EL).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 70 af Ole Donner (FP) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Til orientering for medlemmerne kan jeg oplyse, at det er hensigten at fortsætte mødet i dag i Folketinget til og med sidste punkt på dagsordenen uden frokostpause.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 254: Forslag til lov om afgift af dødsboer og gaver. Af skatteministeren (Carsten Koch). (Fremsat 4/5 95).

Sammen med denne sag foretoges den næste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 255: Forslag til lov om ændring af lov om tilsyn med de af eksekutorer behandlede dødsboer, lov om familiefideikommissers overgang til fri ejendom, retsafgiftsloven, retsplejeloven og forskellige skattelove. (Konsekvensændringer som følge af afgift af dødsboer og gaver m.v.). Af skatteministeren (Carsten Koch). (Fremsat 4/5 95).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Ved finanslovsaftalen for 1995 mellem regeringen, Venstre og Det Konservative Folkeparti blev det besluttet, at partierne med udgangspunkt i Skatteministeriets rapport om arve- og gaveafgiften samt dødsboskatten skulle forhandle et lovforslag, der sikrer modernisering af reglerne, lavere satser og en afgørende lettelse af generationsskiftet i erhvervslivet. Ud over de 250 mio. kr. årligt, som blev afsat til ændringerne af arve- og gaveafgiftsloven fra 1. januar 1995, blev der afsat yderligere 500 mio. kr. til en mere gennemgribende ændring af generationsskiftebeskatningen.

Det er denne lovgivning, der nu foreligger. For Socialdemokratiet har det været helt afgørende, at der skabes et enkelt og gennemskueligt system og et system, som effektivt letter generationsskiftet i erhvervslivet uden indførelse af alle mulige særregler. Det er sikret gennem ændringen fra det hidtidige arve- og gaveafgiftssystem til den nye enkle boafgift og gaveafgift og ved den markante nedsættelse af satserne.

Socialdemokratiet kan derfor støtte forslaget.

Peter Brixtofte (V):

Jeg kan gøre det næsten lige så kort.

For Venstre er det særdeles tilfredsstillende, at vi får det her lovforslag frem. Vi har igennem mange år ønsket at lempe på afgifterne på gaver og på arv, også fordi det gavner generationsskiftet i erhvervslivet, og derfor har vi i de forhandlinger, der har været om finansloven, gjort det til et vigtigt punkt for Venstre, at vi fik en indrømmelse på dette område.

Det glæder os derfor, at forslaget efterfølgen-
de er blevet bearbejdet i en embedsmandsgru-
pe og derefter politisk bearbejdet, uden at det
har givet anledning til uenighed. Jeg vil godt
rose skatteministeren for hans evne til at for-
midle dette samarbejde, som har ført til det gode
resultat, vi står over for i dag.

Der er tale om en lettelse på 750 mio. kr., og
det er naturligvis meget tilfredsstillende.

Der har i en artikel i dagbladet Børsen været
rejt tvivl om, hvorvidt man har lavet om på sel-
ve værdiansættelsen af de enkelte aktiver, såle-
des at man derigennem ville udhule den lettelse,
der er tale om.

Det må jeg på det kraftigste afvise. Det er der
ikke tale om. Det fremgår klart af bemærknin-
gerne til lovforslag nr. L 254, side 25:

»Principperne i Skattedepartementets cirku-
lære nr. 185 af 17. november 1982 om værdian-
sættelsen af aktiver og passiver i dødsboer m.m.
og ved gaveafgiftsberegning og den praksis, der
er etableret på området, vil fortsat være gælden-
de efter vedtagelsen af lovforslaget.«

Så der er ikke nogen som helst tvivl. Det er
den samme måde, man opgør aktiver på, som
hidtil, og det vil sige, at man ikke ad den vej på
nogen måde har søgt at inddrage en del af de
750 mio. kr., uden at vi andre opdagede det. Det
ville også have været en meget stor overraskelse
for os, hvis det havde været tilfældet, da vores
erfaringer med skatteministeren er, at en aftale
er en aftale.

Flemming Hansen (KF):

Først og fremmest må jeg sige, at jeg beklager, at
skatteministeren først nu er klar med et lovfor-
slag om ændring af generationsskiftebeskatnin-
gen, når vi tager i betragtning, at vi allerede i
slutningen af marts måned sluttede forlig om
sagen. Jeg synes, det giver ringe mulighed for
de mange, mange virksomheder og personer –
sagsbehandlere af forskellig slags – som kunne
ønske at reagere på lovgivningen ved at hen-
vende sig til Folketinget og Folketingets
Skatteudvalg.

Der kunne være ting, de fandt mindre godt
belyst eller direkte fejlagtige.

Et eksempel på, hvad der kan blive debat om,
er spørgsmålet om værdifastsættelse, som har
været rejt i pressen i de sidste dage, og hvor det
fra advokatside har været påstået, at det er
blændværk fra regeringen, når den fortæller, at
der er skattelettelser i generationsskiftebeskat-
ningen, idet regeringen tilsyneladende – i hvert

fald efter presseforlydende – er på en glidebane
i vurderingen af eksempelvis aktiefastsættelse
fra skatteværdi til handelsværdi.

Jeg deler som hr. Peter Brixtofte ikke den
opfattelse, der har været givet udtryk for, og jeg
er også opmærksom på, at ministeren har svaret
eksempelvis i dagbladet Børsen. Men for at vi
nu kan undgå overhovedet at få diskussion om
spørgsmålet, stiller vi det altså i Folketingets
Skatteudvalg, så vi kan få et direkte svar, som
ministeren kan give os, og som vi kan optrykke,
så der ikke fremover skal være nogen som helst
diskussion om denne sag.

Når alt dette er sagt, synes jeg, at vi har fået
meget ud af de 750 mio. kr., der er afsat til gene-
rationsskiftebeskatningen i virksomheden og til
lettelse af arve- og gaveafgifterne. Dels er der –
og det synes jeg er meget vigtigt – tale om en
betydelig lettelse af beskatningen af dødsboer
og gaver, dels er der tale om en meget betydelig
forenkling af lovgivningen, som var påkrævet,
og som nu forhåbentlig fører til, at ganske
almindelige mennesker som os, der er til stede
her i salen, kan forstå, hvad der står i loven om
arve- og gaveafgifter.

Vi synes også, det er rigtigt, at man nu lovligt
kan give gaver af rimelig størrelse til børn og
børnebørn, men først og fremmest finder vi det
vigtigt for generationskiftet i mindre og mel-
lemstore virksomheder, at vi nu kommer igen-
nem med denne lovgivning.

Jeg skal understrege, at vi fra den konservati-
ve folketingsgruppes side betragter dette forslag
som det første skridt på vejen, for man har jo lov
at stille sig spørgsmålet: Hvad er hovedårsagen
til, at der skal betales afgift, som det fremgår af
dette lovforslag?

Ja, årsagen er jo den enkle, at de mennesker,
der efterlader noget efter deres død, blot har
undladt at bruge alle de penge, de har tjent. Det
er noget af det samme, der gør sig gældende i
den oldnordiske tankegang, som Socialdemo-
kratiet lider af, når vi taler om formuebeskat-
ning, hvor der også er tale om ganske få menne-
sker, som får en meget kraftig belastning og
beskatning. Jeg kan sige, at også på det område
vil Det Konservative Folkeparti arbejde videre
på at få lettelser.

Vi kan naturligvis støtte dette forslag, og vi
kan støtte følgelovforslaget, nr. L 255, og håber
på, at vi kan få en lynhurtig sagsbehandling i
Folketingets Skatteudvalg.

Jes Lunde (SF):

De lovforslag, vi har til behandling nu, er jo renydret VKZ-politik, så det er til at forstå. Det er en fordelingspolitik, hvor man vælger at bruge 750 mio. kr. i alt, 500 mio. kr. i det konkrete lovforslag, til at forgylde de allerrigeste mennesker i vores samfund. Det er virkelig fordelingspolitik, så det klodser, men nok med det modsatte fortegn af det, vi havde forventet fra en socialdemokratisk minister.

Vi kan se i det bilag, der er optrykt til loven her, at for mennesker, der befinder sig i almindelige indkomslag, almindelige formuelag, har den her lov stort set ingen betydning. Hvis man har en arvelod på under 20.000 kr., hvad der er meget almindeligt, kan man få en lettelse på 60 kr. Hvis man har en arvelod, der ligger under de 100.000 kr., er det 850 kr., man får i lettelse. Og det er altså de færreste, der kommer deropover. Det er faktisk to tredjedele af alle arvelodder, som ligger nede på det niveau, og de får stort set ingen lempelse ud af det her. For dem betyder loven ikke noget.

Nej, dér, hvor den virkelig betyder noget, er for dem, der har de kæmpestore arvelodder. Det fremgår af bilaget her, at hvis man har en arvelod på 1 mio. kr. eller derover, så er der virkelig kasse i det her lovforslag. Så er der i gennemsnit en lettelse på 250.000 kr. for afkom og endnu større lettelse – lettelse simpelt hen i millionklassen, nemlig på over 1 mio. kr. i afgift i nogle af de andre eksempler, der er anført.

Der er virkelig tale om at forære millioner til dem, der i forvejen er millionærer, og stort set ikke gøre noget for almindelige mennesker. Samlet set er der tale om at bruge 750 mio. kr. fra en slunken statskasse til at forgylde de rigeste i samfundet med.

Det tager vi i SF klart afstand fra. Vi er i en situation, hvor vi har døje med underskuddet på statsfinanserne. Vi er i en situation, hvor vi har masser af opgaver, som den her regering ikke magter at finde finansiering til, f.eks. en øget beskæftigelsesindsats, en bedre miljøpolitik, afskaffelse af ventelister i den offentlige sektor osv. osv., og i den sammenhæng synes vi, at det er helt hen i vejret, at man vælger at indgå en aftale med Venstre og De Konservative, som givetvis støttes af Fremskridtspartiet, om at forære pengene til de allerrigeste mennesker i samfundet.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Hr. Jes Lunde brugte her for lidt siden udtrykket »forære millioner til de rige i samfundet«. Det var det, de her forslag gik ud på.

Nej, det, de her forslag handler om, er, hvor meget man skal tage fra de pågældende grupper. Det er såmænd ikke, at man ønsker at forære nogen noget, det er blot et spørgsmål om, at man måske herindefra kradser lidt mindre ind fra de grupper. Det er jo det, der er tale om.

Sagen er, at for Fremskridtspartiet at se er både arveafgifter og gaveafgifter og formuebeskatning misundelsesskat, fordi man betaler skat af penge, som allerede er beskattet i forvejen, nemlig beskattet på det tidspunkt, hvor de er tjent. Så er der nogle folk, som er gode til at lægge til side, eller som har lidt formue, og de skal beskattes yderligere af allerede beskattede penge, og det er Fremskridtspartiet modstander af.

Derfor ønsker Fremskridtspartiet også disse afgifter afskaffet, og vi tager de her lovforslag som et skridt på vejen imod fuldbyrdelsen af den politik.

De forslag, vi behandler nu, er jo et led i finanslovforslaget og udmønter lempelser på i alt 750 mio. kr. De 500 mio. kr. lempes der med på arve- og gaveafgiftsområdet, og det er et finanslovforslag, som Fremskridtspartiet ikke har del i. Men det betyder ikke, at der ikke er dele af det forlig, der er indgået, som vi støtter, og det her er et af de områder, hvor vi faktisk mener, at tingene udvikler sig positivt, hvorfor vi kan støtte de forslag, der foreligger.

Den fordeling, som er nævnt, og som SF's ordfører også var inde på for lidt siden, kunne vi måske have tænkt os lidt anderledes. Vi går meget ind for, at det bliver nemmere ved generationsskifte i erhvervslivet, men jeg skal ikke afvise, at vi ville have foretaget en anderledes fordeling på de grupper, der får mest ud af de lempelser, som sker, når vi nu ikke kan foretage den fulde lempelse på én gang.

Men der er forlig på området, og vi ved jo godt, at der ikke kan ændres på de her ting. Det er ja eller nej til forslaget. Derfor kan man jo godt komme med ændringsforslag for at vise sin politiske overbevisning, men vi vil støtte de lettelse, som foreligger, ud fra den betragtning, at de er bedre end ingenting.

Som jeg sagde, er det specielt godt for Fremskridtspartiet, at det bliver nemmere for generationsskiftet i erhvervslivet, men vi mener også, at forslagene for borgerne generelt, når det

drejer sig om arv og gaver, lempes. Det er en fordel.

Derfor bliver vores konklusion, at vi måske kunne have ønsket os nogle enkelte ting lidt anderledes, men vi synes, det er et godt skridt i den rigtige retning, og derfor støtter vi de forslag, vi her behandler.

Elisabeth Arnold (RV):

De to forslag, vi behandler her, er et led i den finanslovaftale, der blev indgået mellem Venstre og De Konservative og regeringen i forbindelse med finansloven for 1995.

Det Radikale Venstre synes, det er en udmærket idé at indføre en forenkling af systemet og gå over til en boafgift i stedet for som tidligere en arveafgift, der blev beskattet hos arvingen.

Jeg kan slet ikke dele den forargelse, som flere af de tidligere ordførere har været inde på. Ordføreren for Fremskridtspartiet sagde, at det var en misundelsesafgift. Det kan jeg ikke se noget som helst belæg for. Gaveafgiften blev pålagt den, der fik arven, og det er jo ikke en indkomst, som man havde gjort sig fortjent til på nogen måde, eller som man kunne have haft udsigt til at få, så der har ikke været tale om nogen form for afsavn, som den pågældende arving har kunnet mærke på nogen som helst måde, og derfor har vi ikke haft nogen stærke følelser i forbindelse med omlægningen her.

Det, der kunne undre mig, var, når den konservative ordfører omtalte det som en oldnordisk tankegang, at der overhovedet skulle være afgift på disse ting. Mig bekendt har ingen konservativ skatteminister eller anden borgerlig skatteminister i al den tid, de borgerlige havde regeringsmagten, forsøgt at ændre på dette system på nogen måde. Man har simpelt hen haft brug for provenuet og har ikke ønsket at afskaffe disse ting, fordi det jo gav et hårdt tiltrængt provenu i statskassen. At man nu mener, at der er luft til noget mere, kan vi kun konstaterer, og det er så i orden, og vi har ikke nogen indvendinger imod det.

Til SF's ordfører kan jeg godt smile lidt, fordi SF kalder det for fordelingspolitik, så det klodser. Det synes jeg er meget flot sagt, når det drejer sig om en beløbsstørrelse i alt på 750 mio. kr. pr. år på et samlet dansk nationalprodukt, som er adskillige hundrede milliarder. Man kan altså ikke lave meget fordelingspolitik for under en promille af nationalproduktet.

Desuden sagde SF, at det ikke var noget, der optog almindelige mennesker. Det kan jeg helt

afkræfte. Hvis man prøver at læse lidt i juristbrevkasserne rundt omkring i vores aviser og ugeblade, vil man kunne se, at en meget stor del af korrespondancen drejer sig om, hvor meget et forældrepar kan give sit barn i afgiftsfri gave f.eks. Det hæves ganske voldsomt nu med disse forslag, og det er noget, der optager ganske almindelige mennesker ganske meget, og det vil de også kunne mærke. Det synes vi ikke der er noget som helst forkert i. Det her kommer også almindelige mennesker til gode.

Det Radikale Venstre støtter forslagene.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Det var spørgsmålet om formuebeskatningen, som jeg erkender jeg selv bragte på bane.

Fru Elisabeth Arnold må jo være bekendt med, at de borgerlige regeringer, der var fra 1982 til 1993, aldrig nogen sinde har haft flertal, og det er jo umuligt at gennemføre en lov om formuebeskatning, når der ikke er flertal. Vi har ikke nogen forestilling om, at vi på det tidspunkt kunne have fået det med Socialdemokratiet, men Det Radikale Venstre var jo selv med i flere af disse regeringer eller bag dem, så det kan ikke være nogen nyhed.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Fru Elisabeth Arnold ... frafalder. Hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

Det er mildest talt skammeligt, at man mener, at der er råd til at give 750 mio. kr. til de rigeste – tilmed på en sådan måde, at jo rigere man er, jo større gevinst får man jo ud af det både i kroner og i procent, samtidig med at vi altså ikke har råd til at få passet alle børn, og samtidig med at vi ikke har råd til at give de ældre en ordentlig pleje. Der er masser af ting, vi ikke har råd til, og vi har oven i købet en finansminister, der nu siger, at der er brug for at stramme finanspolitikken, samtidig med at vi altså her lossere 750 mio. kr. ud.

Det er jo en del af et finanslovsforlig, som også indeholdt en betaling. De 750 mio. kr. blev bl.a. fundet ved gennemførelse af forringelse af orlovsordningerne, stramminger for de arbejdsløse, højere betaling i daginstitutionerne og en stribe af de ting, vi diskuterede, da vi diskuterede finansloven.

Jeg håber ærlig talt – om ikke vi får andet positivt ud af det her i dag – at man så kan finde

ud af i regeringen, at den handel, man lavede med Venstre og De Konservative, var så dårlig og så elendig og så uspiselig også for eget bagland, at man ikke næste gang, vi skal diskutere finanslov her i Tinget, laver en aftale med Venstre og De Konservative. Jeg har til min store glæde bemærket, at Venstre og De Konservative truer med, at de ikke vil være med til at lave finanslovsforlig næste gang. Vi opfatter det helt ærligt ikke som en trussel. Vi opfatter udtalelsen fra Venstre og De Konservative som det bedste tilbud, der er givet i dansk politik siden 1982, nemlig en finanslov uden V's og K's solide fodaftryk.

Jeg kan love, at hvis der bliver mulighed for det, indgår vi meget gladelig i forhandlinger om, hvilke elementer i en kommende finanslov vi kan støtte, og jeg kan også love, at får vi adgang til at bruge 750 mio. kr., så vil der komme helt anderledes gode ting ud af det til gavn for beskæftigelsen, til gavn for miljøet, til gavn for de svageste i samfundet – i modsætning til det misbrug af penge, vi her står over for.

Sonja Albrink (CD):

Dette sidste trin i flertrinsraketten om lempelse af generationsskifteafgifterne kan vi i CD være meget tilfredse med. For CD har en ændring af denne lovgivning jo længe været lidt af en hjertesag, og jeg kan heller ikke lade være med at glæde mig over, at fornuften endelig har sejret.

Arve- og gaveafgifterne har udviklet sig til at blive en voldsom belastning for driftsøkonomien i erhvervsvirksomheder. CD har ofte kritiseret de høje afgifter i almindelighed på grund af de uheldige konsekvenser, og specielt har vi kritiseret den måde, reglerne har været udformet på hidtil.

Tilbage i 1980'erne blev det i flere kommissionsbetænkninger gjort klart, at et generationsskifte var meget belastende for likviditeten i mange virksomheder. Det kunne endda være direkte ødelæggende for både private virksomheder og for bevarelsen af f.eks. skove og herregårde, selv om det ud fra et samfundsmæssigt synspunkt må være ønskeligt at sikre kontinuiteten, uanset om det drejer sig om erhvervsvirksomheder eller om natur- og kulturværdier.

Oveni har inflationen betydet, at afgiften er blevet skærpet betydeligt, siden kommissionsbetænkningerne blev afgivet, fordi afgiftsgrænserne ikke er blevet reguleret efter den sidste større ændring af loven i 1972. Et problem, som det daværende Folketing i øvrigt udmærket var klar over.

CD har været enig i kommissionsbetænkningens konklusioner, og vi har derfor ønsket en markant nedsættelse af arveafgifterne, så man kunne lette generationsskiftet i erhvervsvirksomheder. Forslaget gør op med særordninger for enkelte aktiver eller aktivtyper, og der gennemføres i stedet for generelle regler. Den generelle ordning betyder en væsentlig forenkling af afgiftsberigtigelsen og en stor administrativ besparelse. Det må forventes, at forenklingen også giver en langt mere effektiv administration, og at der dæmmes op for spekulation i kreative generationsskifteløsninger.

Med forslaget om proportional boafgift, som ligger væsentlig under den gældende marginale afgift, synes jeg, at den svære balancegang imellem ønsket om enkle regler på den ene side og ønsket om at lette erhvervslivets generationsskifter på den anden side er lykkedes ganske flot. Men det er klart for enhver, at konsekvensen af et generationsskifte ikke er ens for alle aktivtyper, og at der derfor måske kan være særlige hensyn at tage i nogle særlige situationer.

Det vil f.eks. være nemmere at finde pengene til betaling af boafgiften af et indestående på en bankbog, uden at der sker nogen skade ved det, end det vil være pludseligt at skulle fremskaffe pengene, hvis det er en skov, der er tale om. Her kan det blive nødvendigt at skade skoven ved f.eks. at fælde en stor del af træerne måske endda på et dårligt tidspunkt både set ud fra et driftsøkonomisk og et miljømæssigt synspunkt. Jeg er derfor glad for, at forslaget skaber mulighed for henstand med afgiftsbetalingen, så der kan tages hensyn til den lange produktionstid, der er ved en skov.

Til slut vil jeg gerne slå til lyd for det brede samarbejde, der har ligget bag denne sag. Der er kommet en brugbar løsning ud af det til gavn for både samfundet og borgerne, og det er vi i CD utrolig meget tilfredse med.

CD støtter både lovforslag nr. L 254 og lovforslag nr. L 255.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Disse lovforslag er udsprunget af finanslovforhandlingerne i slutningen af 1994 og er resultat af forliget på det område. Det er nu lykkedes os at få sammensat lovforslag, som lever op til de intentioner, der har været, nemlig at det skulle være meget enkelt, det skulle være gennemskueligt, og det skulle danne basis for en lettelse af generationsskiftet i erhvervene. Det mener jeg at lovforslagene lever op til.

Hr. Flemming Hansen har været inde på, at det har taget noget tid, før lovforslagene er blevet fremsat i forhold til det tidspunkt, hvor forslaget blev indgået. Det er rigtigt, men dér skal man erindre sig, at der, for så vidt angår arveafgiften, er tale om et helt nyt regelsæt. Fra at have været en almindelig arveafgift er det nu blevet en boafgift, og det har medført en ganske kompliceret lovteknisk øvelse, så det har ikke kunnet komme frem før, men jeg er da glad for, at vi kan overholde de aftalte tidsfrister, og loven træder i kraft pr. 1. juli 1995.

Så nævner hr. Flemming Hansen, og hr. Brixtofte har også været inde på det, værdiansættelsesreglerne foranlediget af en artikel i dagbladet Børsen forleden dag, som på en stærkt foredret måde prøver at fremstille sagen således, at jeg skulle have listet nogle ændringer eller stramminger ind forskellige steder i lovforslaget; jeg kan blankt afvise, at det har været min intention.

Når man går argumentationen i dagbladet Børsen nærmere igennem, vil man også se, at der overhovedet ikke er grundlag for at sige sådan noget. Det er foranlediget af en helt anden problemstilling, så jeg kan herfra – og jeg vil også med glæde besvare spørgsmål i udvalget desangående – meddele, at der overhovedet ikke er nogen som helst fravigelse i forhold til det princip, som direkte er nævnt i lovforslaget, nemlig at de principper og den praksis, som kendes fra den nuværende arve- og gaveafgiftslov, fortsat skal være gældende.

Det er klart, der er nogle problemstillinger, som hele tiden løber, men det er helt klart problemstillinger, som på ingen måde har med de lovforslag at gøre, som er fremsat nu, så det vil jeg dementere med det samme.

Med hensyn til provenuet vil jeg sige, at den samlede sænkning fra 1994 og frem udgør 750 mio. kr. Det udregnede jeg ved det, man kunne kalde uændret aktivitet, dvs. et uændret omfang af gave- og afgiftssituationer. Man skal i den forbindelse erindre, at det provenu, vi har fået ind på arve- og gaveafgifter, har været konstant i kroner og øre igennem de senere år og er på godt 2 mia. kr.

Når man ser på den almindelige indkomst-udvikling, den almindelige inflation i samfundet og formuernes stigning, er der ingen tvivl om, at der har fundet ganske betydelige omgørelser sted. Enten ved skifter i udlandet eller på anden måde har der fundet en ret kraftig trafik sted, som ikke har været inden for det rimelige og inden for det lovlige.

En så kraftig reduktion i satserne vil givet medføre, at en del af de skifter, som har fundet sted i udlandet eller på anden måde ikke rigtig er blevet registreret og kommet ind dér, hvor de skulle, kan vende tilbage, og derfor forventer jeg, at man får en udmærket og gunstig udvikling på statsfinanserne som følge af forslaget.

Jeg skal takke for en god modtagelse og regner med et fornuftigt og hurtigt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 258: Forslag til lov om ændring af lov om merværdiafgift (momsloven). (Delvis fradragsret for hotel- og restaurationsudgifter).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 4/5 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Som led i finanslovaftalen for 1995 mellem regeringen, Venstre og De Konservative blev der afsat et beløb til at forbedre vilkårene for hotelbranchen. Dette forslag om en begrænset momsfradragsret på udgifter til hotelophold og restaurationsbesøg for momsregistrerede virksomheder er en udmøntning af denne aftale.

Socialdemokratiet kan derfor støtte forslaget.